

ՀՀ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ՏԱՐԵԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՐԸ

2004 թ. մարտի 12-ին տեղի ունեցավ ՀՀ ԳԱԱ տարեկան ընդհանուր ժողովը: Ժողովին ներկա էին Ամենայն Հայոց կաթողիկոս Ս. Տ. Գարեգին Երկրորդը և ՀՀ վարչապետ Ա. Մարգարյանը:

ՀՀ ԳԱԱ պրեզիդենտ, ակադեմիկոս Ֆ. Սարգսյանը հանգես եկավ ներածական խոսքով:

2003 թվականն առանձնահատուկ տարի էր մեր ակադեմիայի համար, ասաց նա: Ակադեմիայի հիմնադրման 60-ամյակը կարևորվեց ոչ միայն մեծ հանդիսություններով, այլև առիթ դարձավ տարբեր երկրների գիտությունների ակադեմիաների, գիտնականների, հայկական կազմակերպությունների ներկայացուցիչների հետ ուղղակի շփվելու, գիտական ծրագրեր քննարկելու համար: Հոբելյանական միջոցառումների շարքում կարևոր նշանակություն ունեցան հոբելյանին նվիրված միջազգային գիտաժողովները:

Այս շարքի մեջ հատուկ պետք է նշել Երևանի պետական համալսարանի հետ կազմակերպած «Հայագիտական միջազգային համաժողով»-ը: Համաժողովում ուշադրավ հարցադրումներ և արժեքավոր դիտարկումներ եղան հայագիտության արդի վիճակի ու զարգացման հեռանկարների մասին: Շեշտվեց սփյուռքի մասնագետների հետ համագործակցությունը սերտացնելու անհրաժեշտությունը: Կարևորվեց հայագիտական միջազգային կենտրոն, հիմնադրամ և պարբերական հիմնելու հարցը:

Կազմակերպվել են նաև Գրիգոր Նարեկացու «Մատյան ողբերգության» պոեմի 1000-ամյակին, «Սասնա ծռեր» էպոսին նվիրված միջազգային և այլ գիտաժողովներ:

ՀՀ ԳԱԱ ինստիտուտների կողմից կազմակերպվել են նաև հանրապետական նշանակության բազմաթիվ սեմինարներ ու կոնֆերանսներ:

Տարին առանձնահատուկ էր նաև նրանով, որ առաջին անգամ ՀՀ պետական բյուջեում 2004 թ. նախատեսված է պետական նպատակային գիտական ծրագրերի ֆինանսավորում, ընդ որում հաստատված չորս ծրագրերում դիսադասային կազմակերպությունը՝ Գիտությունների ազգային ակադեմիան է:

Այդ ծրագրերի հաստատմանը նախորդել են լուրջ նախապատրաստական աշխատանքներ: Նախ, ՀՀ ԳԱԱ-ն մշակեց ՀՀ Կառավարության կողմից հաստատված դերակա ուղղությունների անձնագրերը, ուսումնասիրվեցին հանրապետությունում գերակա ուղղություններով կատարված հետազոտությունների ներկա վիճակը և նրանց տեղը համաշխարհային գիտության մեջ: Կատարված հետազոտությունների հիման վրա Ակադեմիայի ռաժանմունքները մշակեցին 18 նպատակային ծրագրեր, որոնք այլ կազմակերպությունների ներկայացրած նպատակային ծրագրերի հետ ան-

ցան փորձադիտական քննարկումների բոլոր փուլերով: Արդյունքում, որպես 2004 թ. պետական նպատակային ծրագրեր ընտրվեցին հետևյալ աշխատանքները:

— Հայոց պատմության քառահատորյակի նախապատրաստում և հրատարակում,

— կիսահազորդչային նանոէլեկտրոնիկա,

— ՀՀ պետական գիտական հաշվողական համակարգի ստեղծում,

— Հայաստանի բնական հումքից նոր հատկություններով նյութերի ստեղծում:

Այս ծրագրերի հաջող կատարումը կապահովի ոչ միայն նշված ուղղություններով առաջընթացը, այլև, որոշ առումով, կաջակցի հարակից ուղղություններով նոր նպատակային ծրագրերի ֆինանսավորումն ու գիտության զարգացումը Հայաստանում:

Ձեկուցողն անդրադարձավ նաև ակադեմիայի միջազգային կապերին, համատեղ ծրագրերին, ակադեմիական դիտություն-արդյունաբերություն կապի իրական դրսևորումներին, բարձրագույն դպրոցի հետ Ակադեմիայի ինտեգրման, գիտական կադրերի պատրաստման քաղաքականությանը: Այդ տեսակետից հեռանկարային համարվեց Ուկրաինայի գիտությունների ակադեմիայի նորաստեղծ էներգիայի ոչ տրադիցիոն աղբյուրների մշակման ինստիտուտի հետ մեր գիտնականների համագործակցությունը: Ձեռք է բերվել նախնական պայմանավորվածություն «Մարս» գործարանի հետ նանոէլեկտրոնային սարքերի, ինֆորմացիոն և կառավարման համակարգերի ոլորտներում ստացված գիտական մշակումների ներդրման ուղղությամբ:

Ակնհայտ է, շարունակեց ակադեմիայի պրեզիդենտը, որ թեև Ակադեմիայի ֆինանսավորման և նրա ինստիտուտների կենսագործունեության ապահովման խնդիրների լուծման մեջ գլխավոր գերը պատկանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը, Ակադեմիային շատ օգնեց միջազգային գիտական հիմնադրամների, միջազգային հայկական և այլ րարեգործական կազմակերպությունների և առանձին հովանավորների հետ ընդլայնվող համագործակցությունը: Ակադեմիայի գիտնականները 2003 թ. ավելի շատ դրամաշնորհներ շահեցին միջազգային գիտական ծրագրերի, տեղեկատվական աջակցության, գիտական աշխատությունների հրատարակման, նոր գիտական սարքավորումների ձեռքբերման և այլ ասպարեզներում: Դրանց շնորհիվ ապահովվեց մի շարք ինստիտուտների գիտական սարքավորումների, կապի և գիտական հետազոտությունների հետ կապված այլ հարցերի լուծումը: Այս գործում մեծ դեր կատարեց նաև հայ սփյուռքը՝ Գալուստ Գյուլպենկյան հիմնադրամը, Հայ բարեգործական ընդհանուր միությունը: Վերջին տարիներին մենք ֆինանսական մեծ օգնություններ ստացանք «Ռուսաստանի հայերի միությունից», «Հրանտ Վարդանյան» ընտանիքից և այլ կազմակերպություններից:

ԳԱԱ-ն միշտ մեծ երախտագիտություն է կնշի այդ կազմակերպությունների զգալի օգնությունը և առանձին անձանց՝ Լուիզ Սիմոն Մանուկյանի, Միքայել Եսայանի, Ջավեն Եկավյանի, Խաթակ արքեպիսկոպոս Պարսամյանի, Արա Արրահամյանի, Հրանտ Վարդանյանի, Նվեր Մխիթարյա-

նի, Լևոն Չախմախչյանի անունները, որոնք ակտիվ մասնակցություն ունեցան Հայկական գիտությունների, կրթության և մշակույթի համար բազմաթիվ ծրագրեր իրականացնելու գործում:

Այստեղ պետք է նշել նաև Հայ Առաքելական եկեղեցու շատ կարևոր գերի մասին, որը մշտապես հոգացել և հովանավորել է գիտությունն ու մշակույթը: Եվ միանգամայն օրինաչափ է, որ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն հայոց կաթողիկոսը, ինչպես և նրան նախորդած Վազգեն Ա և Գարեգին Ա Ամենայն հայոց կաթողիկոսները ընտրվել են ՀՀ ԳԱԱ պատվավոր ակադեմիկոսներ:

Այնուհետև Ֆ. Սարգսյանն անդրադարձավ հաշվետու տարում ԳԱԱ գիտական կոլեկտիվների ձեռքբերումներին: Մասնավորապես նշեց, որ ՀՀ ԳԱԱ-ն շարունակում է Հայ գրականության և արվեստի դասականների ակադեմիական հրատարակությունը՝ ավարտվեց Հովհաննես Թումանյանի երկերի լիակատար ժողովածուի հրատարակությունը, հրատարակվել է Ավ. Իսահակյանի երկերի լիակատար ժողովածուի առաջին հատորը, ինչպես նաև Կոմիտասի երկերի ժողովածուի 12-րդ հատորը:

Արտասահմանյան գիտական կենտրոնների (ԱՄՆ, Իտալիա, Ֆրանսիա) հետ համատեղ հնագետները հանրապետության տարրեր մարզերում պեղումներ են կատարել, որոնք բացառիկ նյութեր են տվել Հայաստանի հին և հնագույն ժամանակաշրջանի պատմության վերաբերյալ:

Այսուհանդերձ կան մի շարք խնդիրներ, որոնք լուծում են պահանջում: Ամենակարևորը՝ ապահովել գիտության մասին Օրենքի կատարումը պետական օղակների կողմից: Անշուշտ, կան հարցեր, որոնց լուծումը դեռևս օրենսդրորեն լրիվ կարգավորված չէ, բայց այսօր հրատապը ոչ թե նոր օրենքների ընդունումն է, այլ արդեն իսկ ընդունված «Գիտական ու գիտատեխնիկական գործունեության մասին» ՀՀ օրենքով ամրագրված նորմերի անվերապահ կատարումը:

Անհրաժեշտ է հստակ սահմանել պետական իշխանության մարմինների և գիտատեխնիկական գործունեության գրադավող այլ սուբյեկտների կարգավիճակը և վերջնականապես լուծել գիտության կառավարման խնդիրը:

Գիտությունների ազգային ակադեմիան, ասաց Ֆ. Սարգսյանը, 1993-ից բազմաթիվ անգամ հարց է բարձրացրել, որ 1992 թ. ընդունված որոշումը՝ գիտության, այսպես կոչված, «թեմատիկ» ֆինանսավորումը արժեքազրկում է ինստիտուտներին, ԳԱԱ-ի բաժանմունքներին և պրոբլեմային գիտական խորհուրդներին, որոնք ստեղծված են ընդգրկելու հանրապետության համապատասխան ասպարեզների հայտնի գիտնականներին: Փաստորեն արդեն ավելի քան 10 տարի գիտությանը հատկացված ֆինանսները բաշխվում են նշված կազմակերպություններից անկախ և հայտնի չէ, թե ո՞վ է պատասխանատու այս աշխատանքների կարևորությունը, արդյունքի և գիտության անհրաժեշտ ուղղությունների զարգացման համար: «Գիտական և գիտատեխնիկական գործունեության մասին» օրենքը, որը պետք է լուծեր այս հարցերը, առայժմ համարյա չի կիրառվում, և դա առաջ է բերում գիտնականների արդար վրդովմունքը: Ինչո՞ւ չի կիրառվում այդ մեծ աշխատանքի և դրանից բխող տարբեր իրավական

կարևոր փաստաթղթերի արդյունքը՝ ոչ ոք չի կարող պատասխանել, ինչը ամենատարբեր, մասամբ չհիմնավորված, դատողությունների է բերում:

Բազմիցս գիտնականները հարցեր են բարձրացրել գիտության մասին օրենքի 19-րդ հոդվածին համապատասխան գիտական աստիճան ունեցող անձանց հավելավճար տալու, 13 հազար գրամից պակաս ստացող աշխատողների աշխատավարձերը բարձրացնելու, կես և քառորդ դրույքով աշխատողների սոցալ հատկացումների վերաբերյալ: Այդ հարցերը ներկայացվել են կառավարության: Հոստով ենք, որ դրանք լուծում կստանան:

Հանրապետության նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանը Ակադեմիայի 60-ամյակին նվիրված հանդիսությանը նշեց գիտության կարևորագույն դերը մեր հանրապետության կյանքում և ասաց, որ մենք պետք է հասնենք նրան, որ Հայաստանի գիտությունը տարածաշրջանում լինի առաջնային: Անկասկած, դա ռեալ է, վերջում ասաց ակադեմիայի պրեզիդենտը:

ՀՀ ԳԱԱ փոխպրեզիդենտ, ակադեմիկոս քարտուղար Վ. Բարխուդարյանը հանդես եկավ «ՀՀ ԳԱԱ 2003 թ. գիտական և գիտակաղմակերպական գործունեության հիմնական ուղղությունների մասին» զեկուցմամբ:

Նշելով, որ ԳԱԱ-ի գիտական հետազոտությունների արդյունքները հանգամանորեն ներկայացված են հրատարակված տարեկան հաշվետվությունում, ասաց, որ ՀՀ ԳԱԱ համակարգում 2002 թ. կատարվել է 364 թեմա, 2003 թ. այդ թիվը մնացել է անփոփոխ, դրա փոխարեն 2002 թ. եթե շահած դրանտների թիվը եղել է 74, ապա հաշվետու տարում հասել է 85-ի:

Հաշվետու տարում անց է կացվել 3 ընդհանուր ժողով: Ապրիլի 30-ի հաշվետու ժողովում Ամենայն Հայոց կաթողիկոս Գարեգին Բ-ն ընտրվել է ԳԱԱ պատվավոր անդամ: Արտասահմանյան անդամներ են ընտրվել Ա. Ն. Թավիսելիձեն (Վրաստան) և Ա. Ն. Զիլինգարովը (ՌԴ): Հոկտեմբերի 3-ին կայացած ընդհանուր ժողովում ԳԱԱ արտասահմանյան անդամ ընտրվեցին Ա. Ա. Գոնչարը, Ա. Ն. Ափսակյանը (ՌԴ) և Ռ. Բալյանը (Ֆրանսիա):

Հոկտեմբերի 9-ի ընդհանուր ժողովը նվիրված էր ԳԱԱ հիմնադրման 60-ամյա հոբելյանին: ՀՀ Նախագահի հրամանագրով 14 գիտնականներ պարգևատրվեցին «Մովսես Խորենացի», «Անանիա Շիրակացի» և «Մխիթար Հերացի» մեդալներով, 7 հոգի ստացան գիտության վաստակավոր գործչի կոչում, իսկ ԳԱԱ ավելի մեծ խումբ աշխատողներ արժանացան ակադեմիայի վաստակագրերի և գովեստագրերի:

ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոսներ Ֆադեյ Աարգսյանը և Սերգեյ Համբարձումյանը 2003 թ. ընտրվել են Ռուսաստանի Դաշնության ԳԱ արտասահմանյան անդամ:

Հաշվետու տարում ԳԱԱ նախագահությունն ունեցել է 28 նիստ, որտեղ քննարկվել է շուրջ 60 հարց: Նախագահությունը քննարկել է միջազգային գիտաժողովների արգյունքները, գիտության կոմերցիոն և ինովացիոն քաղաքականության հարցերը, գիտական զեկուցումներ, հիմնարար գիտական գրադարանի գործունեությունը և գիտական ու գիտակաղմակերպական բազմաթիվ այլ հարցեր: Տեղի է ունեցել նախագահության բյուրոյի 47 նիստ:

Հաշվետու տարում ԳԱԱ գիտնականները մասնակցել և ղեկավարում են ռուսական հանձնարարականներին մի շարք միջազգային գիտաժողովներում: Դրանցից կարելի է նշել «Գիտելիք և հասարակություն—2003» համաշխարհային գիտական ֆորումը Հունդարիայում, Միջազգային Աստղագիտական Միության 25-րդ գլխավոր ասամբլեան Ավստրալիայում, Մաթեմատիկական վերլուծությանը նվիրված միջազգային 4-րդ կոնգրեսը Կանադայում, Առաջատար ցանցային տեխնոլոգիաներին նվիրված միջազգային գիտաժողովը Սլովենիայում, 12-րդ Հնչակենգաճաճանական գիտաժողովը Մեքսիկայում և այլն:

Երկկողմ պայմանագրերի հիման վրա շարունակվել են համագործակցությունը և գիտնականների փոխադասվելությունները մասնավորապես Ռուսաստանի Դաշնության, Հունգարիայի գիտությունների ակադեմիաների, Մեծ Բրիտանիայի թագավորական միության հետ: 2003 թ. մայիսին համագործակցության հուշագիր է կնքվել ակադեմիայի Արևելագիտության ինստիտուտի և Հնդկաստանի Փենջաբ նահանգի Չանդիգարի գիտական կենտրոնի միջև, որի շնորհիվ Արևելագիտության ինստիտուտի օժանդակությամբ նահանգում ստեղծվեց Կովկասյան ուսումնասիրությունների կենտրոն:

Հաշվետու տարում արտասահմանյան 46 երկրներ են գործողվել 356 գիտնական, ակադեմիայի ինստիտուտները ընդունել են 346 արտասահմանյան գիտնականներ՝ 30 երկրներից:

ԳԱԱ ղեկավարությունը բազմաթիվ հանդիպումներ է ունեցել նաև արտասահմանյան մի շարք այլ գիտահետազոտական կենտրոնների և միջազգային կազմակերպությունների հետ և քննարկել գիտական համագործակցությանը վերաբերող հարցեր:

2003 թ. հիմնարար դիտական գրադարանում շարունակվել են արդյունավետ աշխատանքները նոր տեխնոլոգիաների ներդրման, համակարգչային շտեմարանի ստեղծման ուղղությամբ: Հաշվետու տարում մուտքագրվել է ավելի քան 22.000 գրադարանային միավոր:

Ակադեմիական բոլոր գրադարաններն իրենց ֆոնդերում ունեն 4 միլիոն 150 հազար, իսկ հիմնարար գրադարանը շուրջ 3 մլն գրադարանային միավոր: Միջոցների սզության պատճառով հիմնարար գրադարանը հնարավորություն չունի լիարժեք իրականացնելու գիտական ամսագրերի, գրքերի ձեռքբերումը, զրկված է փոստային առաքումների ծառայություններից, որի հետևանքով նվազում է միջազգային դիտափոխանակությունը:

2004 թ. հունվարի 1-ի դրությամբ ԳԱԱ աշխատակիցների ընդհանուր թիվը հասնում է 3911-ի: Այդ թվից գիտական աշխատողներ են 2318 հոգի, որից գիտության դոկտորներ 345, գիտության թեկնածուներ 1010: Նախորդ տարվա համեմատությամբ համակարգի աշխատողների ընդհանուր թիվը պակասել է 484 հոգով:

Ազգային ակադեմիայի կազմում ընդգրկված են 92 ակադեմիկոս և 19 թղթակից անդամ: Ակադեմիան ունի 4 պատվավոր անդամ, 30 արտասահմանյան անդամ և 50 պատվավոր դոկտոր: Ակադեմիայի աշխատակիցների

և ասպիրանտուրան ավարտողների կողմից պաշտպանվել են 9 դոկտորական և 29 թեկնածուական ատենախոսություններ:

Հաշվետու տարվա սկզբում ասպիրանտուրայում ուսանում էին 254 երիտասարդ, տարվա վերջին նրանց թիվը հասավ 285-ի, որից արտադրությունից կտրված 158 և արտադրությունից չկտրված 127 հոգի: Ասպիրանտուրա (արտադրությունից կտրված և չկտրված) ընդունվել է 57 երիտասարդ: Ասպիրանտուրան ավարտել են 56 հոգի, որից 10 երիտասարդներ պաշտպանել են թեկնածուական ատենախոսություն, իսկ 8-ը ատենախոսությունները ներկայացրել են պաշտպանություն:

Սակայն մեղ, շարունակեց զեկուցողը, անհանգստացնում է ԳԱ ծերացման փաստը, անձնակազմի ծերացման պատճառները բաղմամբիվ են: Դրանցից մեկն այն է, որ ինստիտուտները հնարավորություն չեն ստանում աշխատանքի ընդունելու իրենց իսկ պատրաստած երիտասարդ մասնագետներին, քանի որ այդ նպատակով պետական բյուջեից միջոցներ չեն հատկացվում: Այդ խնդիրը քանիցս բարձրացվել և կառավարություն ուղարկվել է հրավիրվել տարեկան հաշվետու ժողովներում, սակայն որևէ արդյունքի չենք հասել:

Մյուս պատճառն այն է, որ չի լուծվում գիտական աստիճանների և թոշակավորման հաշվեվճարի հարցը: «Գիտական և գիտատեխնիկական գործունեության մասին» 2000 թ. դեկտեմբերին ընդունված ՀՀ օրենքի «Գիտական աշխատողի աշխատանքի վարձատրությունը և թոշակավորումը» հոդված 19-ում ամրագրված է. «Գիտական կազմակերպությունում գիտական աշխատողի վարձատրությունը բաղկացած է օրենսգրքով սահմանված աշխատավարձից, սլարդեատրումներից, գիտական աստիճանի, գիտության ոլորտում աշխատանքային ստաժի համար տրվող լրացուցիչ վարձատրությունից» և ապա «Պետությունը գիտական աստիճան ունեցող անձանց կենսաթոշակից բացի տալիս է հավելավճար, որի չափը և տրամադրման կարգը սահմանում է կառավարությունը»: Օրենքն ընդունելուց անցել է ավելի քան երեք տարի, սակայն այն կիրառելու հարցում ոչ մի տեղաշարժ չի կատարվել:

Զեկուցողը հանդամանորեն անգրադարձավ հայագիտության զարգացման հարցին:

Ցավով նշեց, որ ինչպես հարկն է չի ընկալվում այն հանդամանքը, որ Հայաստանի անկախ հանրապետության ծննդով հայագիտությունը դառնում է ազգային կյանքի վրա ներազդող, նրան ուղղություն տվող հզոր գործոն: Հայագիտությունն է կոչված խթանելու ազգի հոգևոր-մշակութային վերադարձին, սլահսլանելու ժողովրդի ազգային նկարագիրը, ապահովելու սերունդներին հայեցի դաստիարակելու և հայրենիքին նվիրված քաղաքացիներ պատրաստելու գործը: Նա իր ծանրակշիռ նսլաստն է բերում համազգային հոգեբանության մշակման, ազգային միասնության գաղափարին: Ահա թե ինչու հայագիտության զարգացումը պետք է լինի պետության ազգային քաղաքականության առաջնային ուղղություններից մեկը և արդյունավետ դործունեության համար ստանա անհրաժեշտ միջոցներ ու հնարավորություններ:

ԳԱԱ ներկայացրած գերակա ուղղությունների մեջ կառավարությունն առաջինը համարեց հայագիտությունը և մտցրեց պետական պատվերի մեջ: Վերջին շրջանում կատարված այդ մոտեցումը հուսադրող է. բայց բավարար չէ ստեղծված ծանր դրությունից դուրս գալու համար: Անհրաժեշտ է դրական այդ տեղաշարժերն ավելի խորացնել և ընդգրկուն դարձնել: Անցած տարվա սեպտեմբերին Երևանում կայացած «Հայագիտության արդի վիճակը և զարգացման հեռանկարները» խորագրով միջազգային համաժողովը համակողմանի քննարկումների արդյունքում միանշանակ եկավ մի եզրակացության՝ անհրաժեշտ է պետության հովանավորությամբ, ներսի և արտերկրի բարեգործների օժանդակությամբ ստեղծել հայագիտության զարգացման կայուն հիմնադրամ: Հասկանալի է, առանց Հայաստանի կառավարության ակտիվ միջամտության հույժ կարևոր այդ մտահղացումը չի կարող իրականություն դառնալ:

Տարեկան ընդհանուր ժողովում ելույթ ունեցան նաև Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց կաթողիկոսը և ՀՀ վարչապետ Ա. Մարգարյանը:

ԳԱԱ տարեկան ժողովում ԳԱԱ պրեզիդենտի պաշտոնում վերընտրվեց ակադեմիկոս Ֆադեյ Սարգսյանը:

ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԸ

2004 թ. ապրիլի 2-ին կայացավ ԳԱԱ ընդհանուր ժողովը: Ֆիզիկամաթեմատիկական և տեխնիկական գիտությունների բաժանմունքի ակադեմիկոս քարտուղար ընտրվեց Ինֆորմատիկայի և ավտոմատացման պրոբլեմների ինստիտուտի տնօրեն, ակադեմիկոս Յուրի Շուքուրյանը, Բնական գիտությունների բաժանմունքի՝ ակադեմիկոս Էմիլ Գաբրիելյանը, Հումանիտար գիտությունների բաժանմունքի՝ ակադեմիկոս Վլադիմիր Բարխուդարյանը:

Գիտությունների ազգային ակադեմիայի ակադեմիկոս քարտուղար ընտրվեց ակադեմիկոս Էդուարդ Ղազարյանը:

Ապրիլի 9-ին կայացած ԳԱԱ ընդհանուր ժողովում ԳԱԱ փոխնախագահներ ընտրվեցին ակադեմիկոսներ Էդ. Ղազարյանը, Վ. Բարխուդարյանը, Է. Գաբրիելյանը և Յու. Շուքուրյանը:

Ընտրվեց նաև նախագահության նոր կազմ. Ֆ. Սարգսյան, Վ. Բարխուդարյան, Է. Գաբրիելյան, Էդ. Ղազարյան, Յու. Շուքուրյան, Լ. Աղաբաբյան, Վ. Զաքարյան, Վ. Հակոբյան, Ս. Համբարձումյան, Կ. Ղարաբաջյան, Ռ. Մարտիրոսյան, Ա. Մկրտչյան, Ա. Շահինյան, Ռ. Զրբաշյան, Յու. Սարգսյան, Հ. Սիմոնյան: